GÜNAYDIN

ustura 44

MEMLEKETİN EFENDİSİ

Suat YALAZ

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Konya'dan bir okurumuz soruyor:

"Paşam efendim,

Yakın günlere kadar Türk polisi, her öldürülen insan için, en az üç katil birden bulurken, son bir hafta içinde üç öğrenci genç birden öldürüldüğü halde neden bir tek katil bile yakalanamıyor?"

MARKOPAŞA:

Ben size bir fıkra anlatayım.

Arapların, Hebenneka adında bir fıkra kahramanları vardır. Hebenneka, aptallığa örnek kişi olarak gösterilir. Dilimize de geçmiştir, biz de de aşırı aptallara "Hebenneka'nın biri..." denilir.

İşte bu Hebenneka, kendisini tanımak için boynuna bir zincir takarmış. Elini atıp boynunda zincirini bulursa,

-Oh çok şükür kaybolmamışım! dermiş.

Bir gün bir ağacın gölgesinde uyurken, şakacının biri, Hebenneka'nın boynundan zinciri çıkarıp kendi boynuna geçirmiş. Hebenneka uyanıp da, karşısındaki adamın boynunda, kendi zincirini görünce,

-Anladım, sen Hebenneka'sın, peki ama ben kimim? diye sormuş.

▼

Çarşamba'dan, adı ve adresi bizde bulunan bir bayan okurumuz yazıyor.

Sayın Paşam,

Mizahı çok sevdiğim için, gerici denilen gazeteleri sürekli alır, okurum. Hele bunlardan ikisini okurken güle güle gözlerimden yaş gelir. Bu kadar gülünçlü yazılar, resimler, USTURA'da bile yok. Bu iki gazete, mizahta hiç eksikleri kalmaması için bir de kadın sayfası yaparlar. Bilmem gördünüz mü bu sayfaları? Yabancı dergilerdeki açık saçık manken kızların resimlerinin, açık yerlerini boya ile mürekkeple örterler. Resimdeki mini etekleri boya ile örtüp açık baldırları kaparlar, kızların başlarına mürekkeple başörtü geçirirler, tek tel saç görünmez... Böylece, elin açık saçık Hıristiyan, kızlarına-fotoğrafta-İslâm dinini kabul ettirip o resimleri, Müslüman kadının giyinişine, İslâm modasına örnek diye, gazetelerine basarlar. Böyle komiklikler yapacaklarına, Müslüman modasına örnek diye niçin kendi kadınlarının, kızlarının resimlerini gazetelerine basmazlar?

MARKOPAŞA

İmam-Hatip Okullarının, Kuran kurslarının açılmasını, yayılmasını isteyen, bu yolda kanunlar çıkaran ve uğraşan zenginlerden sözde aydınlardan hiç biri, kendi çocuklarını bu İmam-Hatip Okullarına, Kur'an kurslarına göndermezler: onların pek çoğu çocuklarını özel okullara, yabancı okullara, da-

-Dırdır konuşup da arkadaşlarını tedirgin etmesene!

ha sonra da öğrenim için Amerika'ya, Avrupa ya gönderirler.

Moda resimleri de öyle.. Kendi eşleri, kendi kızları, o komik resimlerdeki gibi giyinmezler ki, onların resimlerini gazetelerine bassınlar... Halk uyanırsa salkımı yutamayacaklarından, onlar "Ele verir talkını, kendi yutar salkımı" denilen birer komik ademdirler.

▼

Tire'den bir bayan okurumuz yazıyor:

"Paşam, genellikle yerli filmlerimizi beğeniyorum. Burda bazı arkadaşlarımsa, Türk filmciliğinin Avrupa, Amerika filmciliğinden çok geri olduğunu söylüyorlar. Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

MARKOPAŞA: Yerli filmciliğimizin Amerika ve Avrupa filmciliğinden çok farklı oldu - ğunu sanmıyorum. Bakınız kez örnek vereyim. Cannes Festivalinde ve başka film festivalle - rinde, film yıldızları reklam olsun diye çırılçıplak soyunarak gezerler, yüzerler, resim çekti - rirler. Bizde de film festivalleri başladı. Antalya'daki film festivalin - de bir kadın yıldız soyunmuş, sütyenini de çıkarmış, yalnız bikinisinin külotunu çıkarma - mış ve böylece gazete - ler için resimler çekti - rip denize girmiş. Gö - rülüyor ki Avrupalılarla bizimkiler arasında bir bikini donluk küçücük fark kaldı. Gösterecek malı olan yiğit yıldızlar ortaya koymak için donu da fora ettiler mi, Avrupa filmciliğine yetiştik, demektir.

- Beni çağırma !. Asıl ben seni çağıracağım ...

▼

Karabük'ten H. Y. Usta soruyor:

Arkadaşlarla, son Türkiye Almanya işbirliğini tartışıyorduk. Kimi arkadaşlar, "Bu ekonomik işbirliğidir" dedi. Bir arkadaş da, "Bu işbirliği ekonomik değil, bir komik işbirliğidir " dedi. Acaba hangisi haklı?

MARKOPAŞA- Bize göre bu işbirliği, ne ekonomiktir, ne de komiktir. Birinci Dünya savaşından önce de, eski dostumuz ve eski silâh arkadaşımız Almanlarla bir işbirliğimiz vardı ki, Osmanlı İmparatorluğunun yıkılma - sıyla sonuçlanmıştı. Kumarda "Yenilen doymaz" diye bir söz vardır. Onun için bu yeni Türk - Alman işbirliğinin acı - sı, perde kapanırken anlaşılacağından, ne ekonomiktir, ne de komiktir düpedüz dramatiktir.

NECDET RÜŞTÜ EFE (1900-1969)

Cemal Nadir'in firçasından

Geçen hafta ö - len Necdet Rüştü Efe, hekim Rüştü Hakkı Bey- in oğludur. Tıp Fakültesinde öğrenciyken hastalığı nedeniyle yüksek öğrenimi eksik kalmıştır. 1924 de manzumeleri dergi ve gazetelerde yayınlanmaya başladı. 8'inci sayımızda, "Tatlı Sert"başlıklı bir taşlamasını yayınladığımız Necdet Rüştü Efe, manzum mizah hikâyesinin ustasıydı. Manzum mizah hikâyelerini "Kadın Aşker Olursa ", "Gönül Masalları" gibi kitaplarında toplamış, bir de "Aşkın Gözü" adlı manzum roman yazmıştır.

Fahri Celâl şöyle diyor :

"Gerçek değerlerin görülüp ayırt edilmesi de güç olan bir devirdeyiz. Tozdan dumandan ferman okunmuyor. Üstad geçinenlerin kurumundan geçilmediği zamanımızda Necdet Rüştü'nün tevazuunda, şakşakçılıktan, palav - radan uzak terbiyesinde ne kadar sanatçı ustalığı var! ..."

BUYRUN İSTANBUL'A

TAŞLAMA

Gelin:..Geçsin bu kriz..Bize getirin döviz..
Cenneti görmek için;hemen aşın dağ,deniz !
Asla ayırdetmeyiz Rus,İtalyan , İngiliz..
Kapılarımız açık Macar'a,İspanyol'a !...
Buyurun İstanbul'a!

Gümrüktür ilk merhale: Sıraya giri n hele..
Sayın memur bey alsın valizinizi ele..
Didiklesin rasgele..Etmeyin pek acele..
Akşam vakti son verir sabahki kontrola !.."
Buyurun İstanbul'a!..

Hoştur burası evet..Cennet,ama ne cennet :
Sakın çukura düşme..Bozuk yolda dikkat et!..
Yankesiciler vurur ceplerinize jilet...
Böyle cenneti görmek nasip olmaz her kula !...
Buyurun İstanbul'a

Hacı Hüsrevli kadın sizi yolda kucaklar..
Paranızı araklar..Hemen kilota saklar !...
Pis,karanlık sokaklar.Otobüssüz duraklar..
Bunları göze alıp,durmadan çıkın yola..
Buyurun İstanbul'a

Sonra efendim ;otel: Bir kişi tam yüz papel,
Turistik tarife"dir..Kimse olamaz engel...
Kimse atamaz çengel.Ye bu kazığı,yan gel:
Faturayı ödersin gözlerin dola dola !..
Buyurun İstanbul'a!

Sabah:Güm güm.Ne bu ses?Fırlar yataktan herkes
Sopayla halı döver pencerede bir teres.
Belediye ne gezer !..Tozdan alınmaz nefes.
Sesi duyup kaçmayın..Bu,bizde eski belâ !...
Buyurun İstanbul'a

Gelir sizin bitliler gece parklarda yatar..
Kimisi afyon yutar..Polise kafa tutar.
Kimisi borca batar..Kimisikadın satar !
Genç,yaşlı,zengin,züğürt..Verin burada mola
Buyurun İstanbul'a.

Bu önemlidir gayet; Sıkışan varsa şayet,
Arasa da bulamaz girecek bir tuvalet..
"- Aman,bir ayak yolu!.."Su koyuverir nihayet
Paça,etek ıslanır,koşarken sağa sola!
Buyurun İstanbul'a
Buyurun İstanbul'aaa!...

NECDET RÜŞTÜ EFE'NİN BİR ANISI

Sizin gibi kaymakam!

Birgün, Bandırma'dan, İzmir'e giderken; trende eski arkadaşı Selâhattin Kıpçak'a rastladı. Bu zat, Kaymakam tayin edildiği Kırkağaç'a ilk gidiyor ve Necdet Rüştü'yü de mutlaka beraber götürmek için ısrar ediyordu.

İstasyonda yeni Kaymakamı karşılamaya gelen Belediye Reisi, Jandarma Komutanı, Mal Müdürü v. s. memurlar: biraz kalender kıyafetli Selâhattin Bey'i umursamayıp, daha cerbezeli ve gösterişli Necdet Rüştü'yü Kaymakam sanıp hazırladıkları yeni arabaya oturttular. Gerçek Kaymakam arkadaki eski arabaya binmişti.

Necdet Rüştü'nün sağında Belediye Reisi, solunda Jandarma Komutanı, şoförün yanında Mal Müdürü olduğu halde yola koyuldular... İstasyondan Kaza Merkezine kadar olan mesafede başladı Belediye Reisi, icraatı hakkında izahata: Şöyle yaptım Beyefendi, böyle yaptım, falan gibi mutad öğünmelerden sonra, yeni açtığı bir cadde üzerinde, kendisine zorluk çıkaran bir zattan şikâyet etti:

-Caddenin tam ortasına tesadüf eden evinin yıkılmasına razı olmuyor, biz de yolu tamamlayamıyoruz!..

-Bunun kolayı var, dedi, bu zatı önce Belediye Meclisine âzâ seçersiniz. Sonra bir toplulukta, gene bu zatın memlekete olan hizmetlerinden ballandıra ballandıra bahsedip: "Hatta bu hamiyetli zat, kazamızın güzel bir yol kazanması için evinin bile, mütevazi bir bedel mukabilinde, yıkılmasına razıdır. İnşallah, önümüzdeki seçimlerde kendisinin mebus çıkarılması için lâzım gelen teşebbüslerde bulunacağız!.." falan gibi bir nutuk çekip, basarsınız alkışı... Adam bu mebusluk hülyası ve alkış tufanı sarhoşluğundan ayılmadan, evini yıkıp eline parasını sıkıştırırsınız! O da, dört yıllık bir rüya olan bu sevdaya düşüp, siyaset hastalığına tutuldu mu: ne yapıp yapar, mebus olur... Ve o zaman: bir çürük eve mukabil diğer apartmanları, köşkleri, hanları! ... Ne gülüyorsunuz? Emsali yok mu?...

Belediye Reisi, formülü beğenmiş olacak ki, sevinçle:

-Aaaah.. dedi, şimdiye kadar kazamıza sizin gibi bir Kaymakam gelseydi, burası cennete dönerdi!..

Necdet Rüştü önce şaşırdı, sonra başladı gülmeye:

-Yahu: ben misafirim.. Gerçek Kaymakamınız, valizlerin konduğu kırık arabayla peşimizden geliyor! ...

AZ, ÖZ

-Üç yüz senelik bitmez ömür Nuh'a gerektir,
Niçin, o kocalmaz diye, yıllarca söz olsun?
Çok günlere ermek, o kadar kaygu demektir,
Dünyada nasibim, dilerim, az ve öz olsun.

Bitmez seneler bence azaptır: neme lâzım
Tad var mı kışın sisli, karanlık seherinde?
Bir şarkıyı dinler gibi geçsin de hayatım,
Bir anda tükensin onun en zevkli yerinde.

N. R. EFE

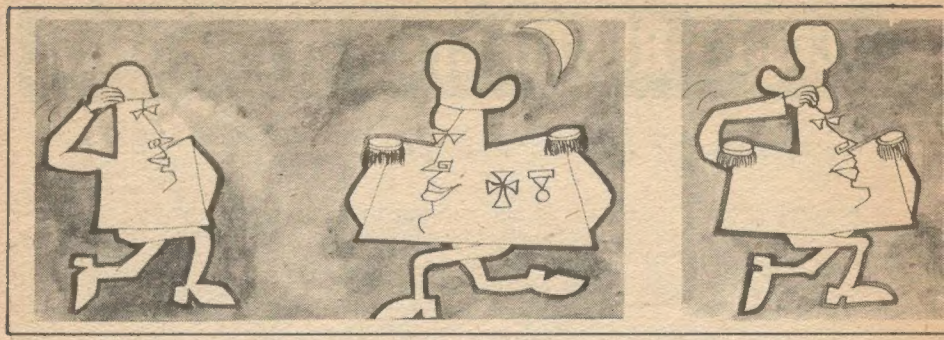

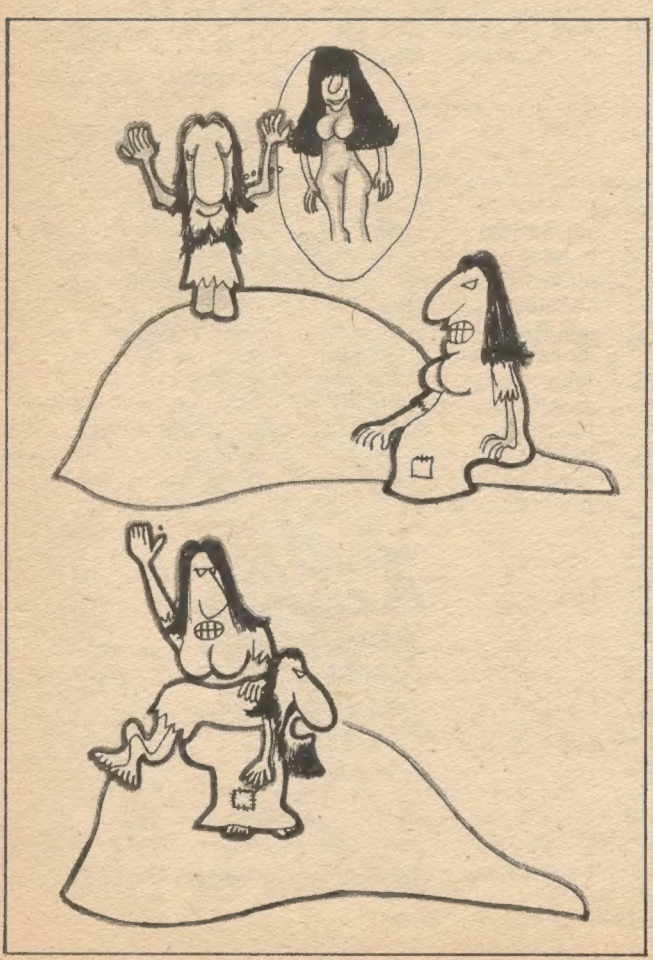

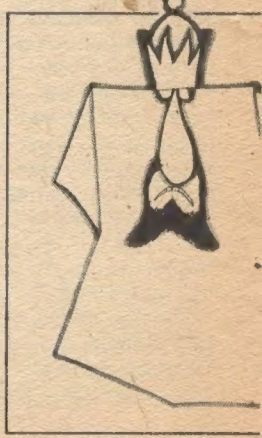

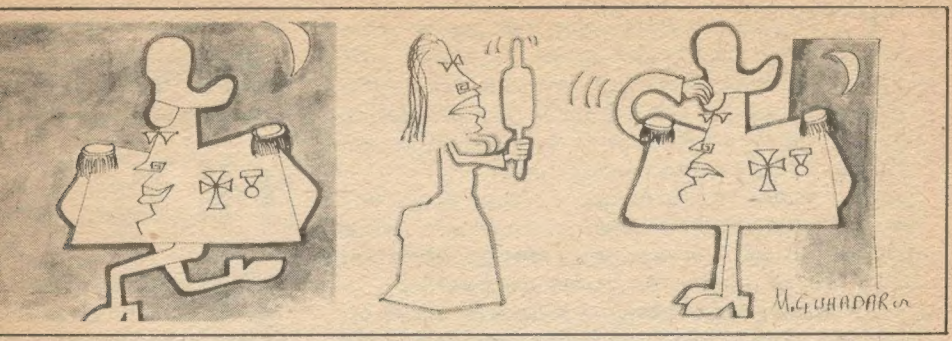

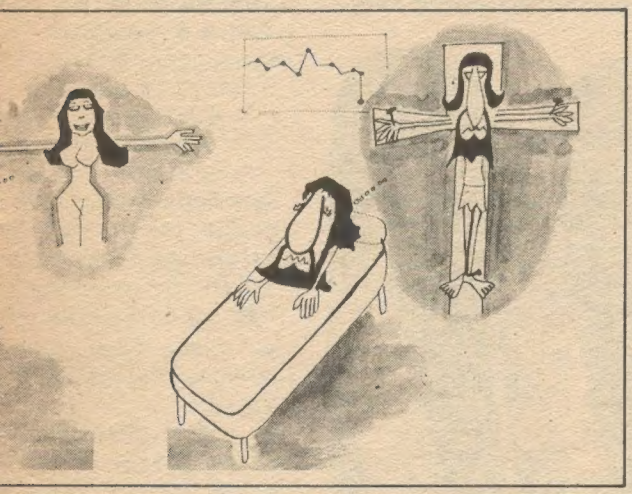

Usta amatörler

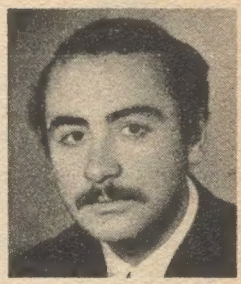

18'inci sayımızda 24 sayılı yarışma karikatürü yayınlanmış olan Mehmet Çuhadar'ın karikatürlerine bir sayfa ayırdık. Ankara Üniversitesinde arkeoloji öğrencisi olan Mehmet Çuhadar, USTURA 'nın yarışmasıyla değeri belirmiş bir usta amatör karikatürcüdür.

DÜZELTME

41 inci sayımızda ünlü karikatürcü Folon 'a bir sayfa ayırmıştık. Folon adı, dizgi, düzeltme yanlışı olarak Tolon diye çıkmıştır. Özür dileyerek düzeltiriz.

CHAMPİ'den bir hikâye:

HOŞLANMAM!

Tren yolculuklarının bâzen ne kadar sıkıcı, bâzen ne kadar da hoş geçtiğini bilmiyenler, ancak ömürleri boyunca trene binmemiş olanlardır tabiî. Ama binmiş olanlar, zaman zaman bu zevki tatmak için, gereksiz yolculuklara bile çıkarlar. Neler olmaz ki tren yolculuklarında? Bu işin koskoca bir edebiyatı vardır. Yolculuğu tiryakilik haline getirenler görülmüştür. İşte size anlatacağım olay da, birbirine zıt bu iki tip insanın başından geçmiştir.

Tren, perondan henüz ayrılıyordu ki, tek bir kişinin oturduğu kompartımanın kapısı açıldı. Adamın biri, içeri genç ve güzel bir kadını âdeta

itti ve ardından kendi de girdi. Kadın tek kişinin karşısına geçti, kuruldu, adam da kadının yanına. Evvelâ hiç biri bir şey konuşmadı. Sonra kadınla erkek, karşılarındakini şöyle yukarı dan aşağıya doğru bir süzdüler. Adam kendi kendine, gözlerini ileri dikmiş, düşünüp duruyordu. Yeni gelen yolcu,

Aman, tam vaktinde ucu ucuna atlamışız, yoksa kaçıyormuş tren! diye lâf attı.

Eskisi, oralarda değildi. Tınmadı, istifini bozmadı. Gözleri ileride, düşünmeye devam etti. İşin tuhafı, onun bu halinden yeni gelenler sıkılmışa benziyorlardı. İnat içinmiş gibi susan herifi ille de konuşturmak istiyordu galiba ki cebinden bir paket sigara çıkardı. Kendi alıp yakmadan önce, yolcuya paketi uzattı. Bu durumda da susamazdı ya insan. Adam, ters bir sesle,

- Teşekkür ederim, hoşlanmam! dedi.

Teşekkür ama, maşallah küfük gibi.. Yeni yolcu da öyle kolay kolay inadından vaz geçeceğe benzemiyordu. Hemen öbür cebinden bir tomar gazete çekti. Hiç birini ayırmadan, olduğu gibi, asık suratlı yolcuya uzattı:

- Buyurun efendim. Ne de olsa yolumuz uzun.. Canınız sıkılır, oyalanırsınız.

Ters yolcu, ister istemez bu soruya da cevap vermek zorundadır. Yine istifini bozmadan aynı asık suratla aynı lâfları fırlattı:

- Teşekkür ederim hoşlanmam..

Bu sefer, yeni yolcu, sepetinden nefis bir piliç kızartması çıkardı,

- Size lâyık değil ama, dedi, biraz bir şeyler yiyebilirsiniz her halde...

- Teşekkür ederim hoşlanmam...

Siz olsanız, hiddetten kan boğardı şüphesiz Ama yolcu sonunda ayağı suya ermiş gibi:

- Ha... dedi, affedersiniz, unutmuşum, size karım tanıtayım.

Herif kadına şöyle bir baktı, sonra beklenmedik bir cevap verdi:

- Teşekkür ederim hoşlanmam...

Uçan Meyva

Yamyam anneyle oğlu giderlerken, havada bir uçak gören çocuk,
- Bu ne? diye sordu.
Yamyam...kadın,
- Bu, dedi, bir uçan meyvedir. Olgunlaşınca bazı yere düşer, o zaman kabuğunu çıkarır, içini yersin..!

Dünyanın en büyük numarası

Bir sirk, olağanüstü ve eşsiz program sunacağını ilân etmişti. Ünlü palyaço Zampino, elli metre yükseklikte bir direkten kendisini boşluğa atacaktı. Gösteride koruyucu ağ ve paraşüt kullanılmayacaktı.

Akşam sirk tıklım tıklım dolmuştu. 80 yaşındaki ihtiyar Zampino'nun bastonuna dayanarak ve titreyerek piste doğru yürüdüğü görüldü.

- Önce, diye söze başladı Zampino, sevgili seyircilerime şunu bildirmeliyim ki, bu numara tektir, eşsizdir. İlk olarak sizin önünüzde yapacağım, aynı zamanda son olarak. Çünkü kurtulmama imkân yok...

Seyircilerden ses çıkmıyordu. Zampino devam etti:

Benim yaşımdaki birisi için bunun bir önemi yok. Ama bakmam gereken 21 tane yetim torunum var. Yoksulum. Emekli aylığım da yetmiyor. İşte başlıyorum.

Zampino bastonunu attı ve ip merdivenin ilk basamağını güçlükle tırmandı. Bu sırada seyirciler arasından "Hayır, hayır.." sesleri duyuldu. Zampino dördüncü basamağa ulaştı. Birdenbire bütün seyirciler bağırmağa başladılar:

- Hayır, hayır, çıkmayın, yapmayın.

Zampino ip merdiveni indi ve seyircilere sordu:

-Numaramı yapmamı istemiyor musunuz?

- Hayır istemiyoruz..

-Peki size giriş paralarını geri verirsem ailemi ne ile geçindireceğim?

- Giriş paralarını istemiyoruz.

Zampino bastonunu aldı. Göz yaşlarını sildi ve pistten ayrılırken heyecanlı bir sesle:

- Bayanlar, baylar, dedi, yarın matine saat 15'de, aynı numara...

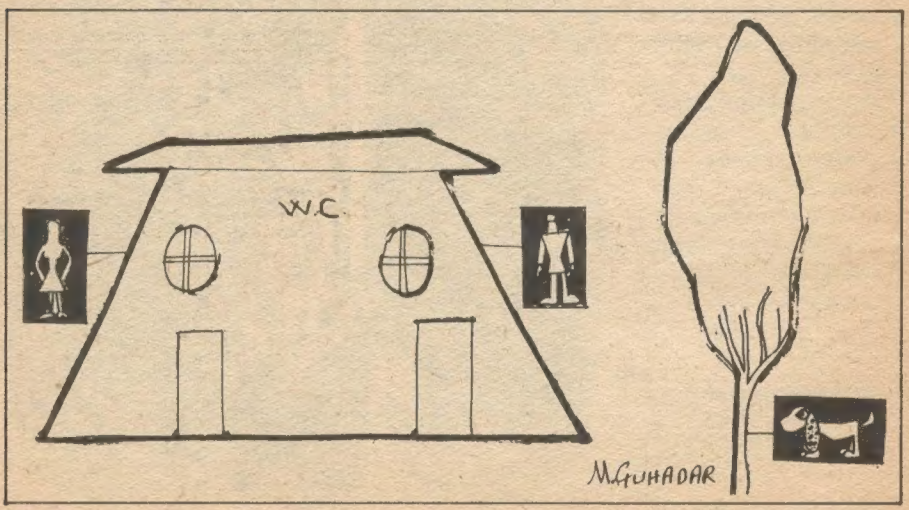

MARK TWAİN'DEN ANEKTODLAR

25 inci sayımızda "Saatim"adlı güzel bir mizah hikâyesini yayınladığımız ünlü Amerikan mizahçısı Mark Twain'in yaşamı çok karışık ve serüvenli geçmiştir. Birçok değişik işlere girip çıkmış olan büyük mizahçının hikâye ve romanları kadar anekdotları da ünlüdür.

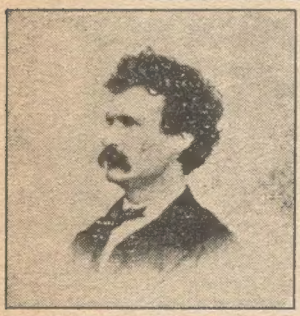

Mark Twain yazar.

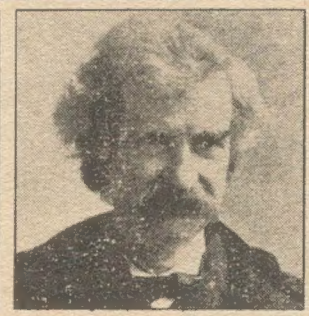

Mar Twain İşadamı

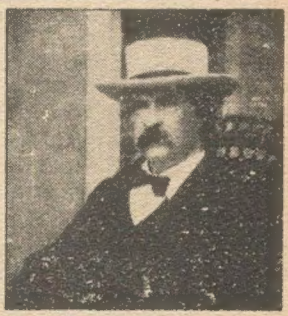

Mark Twain Gazeteci

Ayakta

Mark Twain, konferanslar vererek Amerika'yı dolaşıyordu. Yeni gittiği bir şehirde, konferansından önce bir berbere girdi. Tıraş olurken berber,

-Galiba buralı değilsiniz, dedi!

-Evet, bu akşam geldim.

-Şansınız varmış, bu gece Mark Twain'in konferansı var. Herhalde gidersiniz, değil mi?

-Elbette... Hiç gitmez olur muyum!...

-Yazık, bütün yerler satıldı. Ayakta dinlemek zorunda kalacaksınız...

Mark Twain,

-Yahu, dedi, ne zaman bu herif konferans verse, ben hep ayakta kalırım..,

o

Örümcek

Mark Twain Missouri'debir gazete çıkarmaktaydı. Okurlarından biri, gazetenin içinde bir örümcek bulmuş, bunun uğur mu, uğursuzluk mu olduğunu mektupla Mark Twain'den sormuştu. Mark Twain, gazetede ona şu cevabı verdi:

"Ne uğur, ne de uğursuzluktur. O örümcek, gazetenin içine, gazetede hangi tüccarların ilânları olduğunu görmek için girmiştir. Böyle ce reklam yapmayan tüccarlardan birinin mağazasına gidecek, kapısına ağını örerek, huzur içinde bir ömür sürecektir."

o

Doğum ilânı

Mark Twain bir gazetenin müdürüyken, okurlardan biri gelip yakınmış:

-Bugünkü sayınızdaki bir haberde benim öldüğüm yazılı. Rica ederim, yalanlayınız.

Mark Twain, kendini yalanlamanın bir gazete için hoş olmayacağını açıkladıktan sonra, adamı boş çevirmemek için adını, soyadını almış, ertesi günü gazetenin doğum sütununda bunu yayınlamış.

BİR SİZDEN

DAHA ÜSTÜN

Albert Einstein, kendisine değgin şu olayı anlatmasını çok severdi:

Bir toplantıda tartışma dönüp dolaşıp görecelik kuramına (Relativite teorisi) gelmişti. Bilginlerden Ginsberg, bu kuramı anlatmayı üstlenmişti. Bir saat anlattı. Sözünü bitirdiği zaman bilginlerden biri,

-Ginsberg, dedi, sizi dinledikten sonra, sizin Einstein'dan daha üstün olduğunuzu anladım. Çünkü, istatistiklere göre bütün dünyada Einstein-i anlayabilen topu topu on kişi varmış. Oysa sizi anlayan tek kişi bile yok!

●

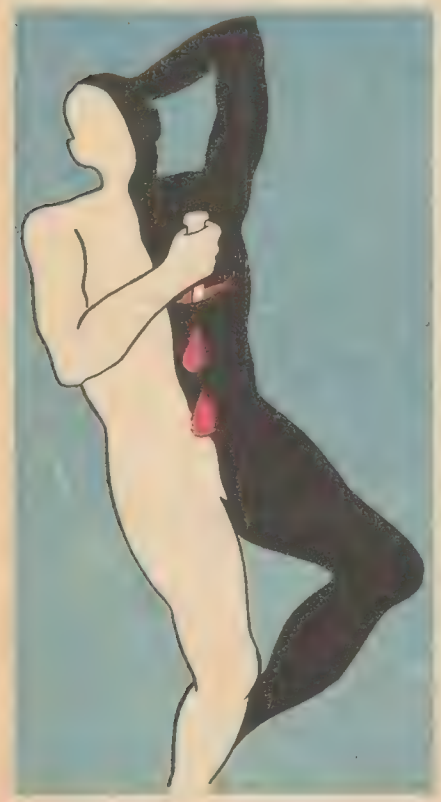

AK, KARA TRAJEDİSİ

OKUL ARKADAŞI

İkinci Dünya Savaşının ünlü İngiltere Başbakanı Winston Churchill trende Londra'ya gelirken, bir yaşlı yolcu onu dikkatle süzdükten sonra sordu:

-Acaba adınız Churchill mi?

-Evet...

-Winston'u da var mı?

-Evet, Winston Churchill...

-Öyleyse, sizinle, 1888 yılında Harrow Üniversitesinden tanışıyoruz, öyle değil mi?

-!...

●

DEĞER

Ünlü Amerikan mizahçısı James Thurber, yazarlığının ilk yıllarına değgin bir anısını şöyle anlatırdı:

"New Yorker dergisinin yazı işleri müdürü Harold Ross bana kolayca bir iş verdi dergide. Çünkü benim, derginin ortaklarından birinin eski bir dostu olduğumu sanıyordu. O adamı yalnız bir kez gördüğümü söyledimse de,

"Hadi hadi... Kaç kere ikinizi kolkola gördüm!" dedi. Anlaşılan, beni başka birine benzetmişti. Ben de sesimi çıkarmadım artık. Çalışmaya başladım. Yazarlar kadrosuna alındığımı, dergiye yazılar yazacağımı sanıyordum. Oysa beni bir masaya oturtmuşlar, boyuna önüme getirdikleri kağıtları imzalatıyorlardı. Bir gün dayanamayıp,

-Olmaz! dedim, kendimin olmayan yazılara imzamı atamam. Üslubum ortaya çıkmalı, değerim anlaşılmalı...

Harold Ross birden bağırdı:

-Ne üslubu? Ne değeri be! Aylık bordrolarını, telif ücreti listelerini imzalarken de üslup düşünülür mü?

Oysa beni dergiye muhasebe servisinde çalıştırmak üzere almışlarmış.

BİR BİZDEN

ÖBÜR AYAĞI DA...

İttihat ve Terakki iktidarının levazım işleri bakanı Topal İsmail Hakkı Paşa'nın çalıp çırptığı, hırsızlığı, rüşvetçiliği dillere destandı.

O zamanın Maliye Bakanı Cavit Bey'in Nişantaşı'ndaki evi bir gece soyulunca Topal İsmail Hakkı Paşa köpürmüş:

-Ha görevini yapmayıp hırsızlığa yolaçmış, ha kendisi hırsızlık etmiş, ikisi de bir kapıya çıkar. Hemen o mahallenin bekçisini falakaya çekip iyice döğmeli...

Sadrazam (Başbakan) Talât Paşa, kendini tutamayıp,

-Aman İsmailciğim, demiş, bu senin dediğin usul herkese uygulanırsa, senin öbür ayağın da falakadan topal olur.

●

KANUN ZORUYLA

Talat Paşa, bir resmî geziden dönüşünde, aldığı yolluğun artanını getirip muhasebeciye verince, muhasebeci,

-Efendim, demiş, harcamamış bile olsanız, bu gündelik ve yolluklar sizin hakkınızdır.

Talat Paşa,

-Ben seni bir iş için bir yere gönderirken, verdiğim paradan artanı cebine mi atarsın? diye sordu.

Muhasebeci,

-Bu ona benzemez efendim, dedi, kanuna göre bu para sizindir.

Parayı atan Talat Paşa,

-Al şu parayı da hazineye gelir yaz! dedi.

Muhasebeci yine,

-Kanuna göre bu parayı alacaksınız! deyince Talat Paşa,

-Yahu, adam beni kanun zoruyla hırsız yapacak be! diye bağırıp gitti.

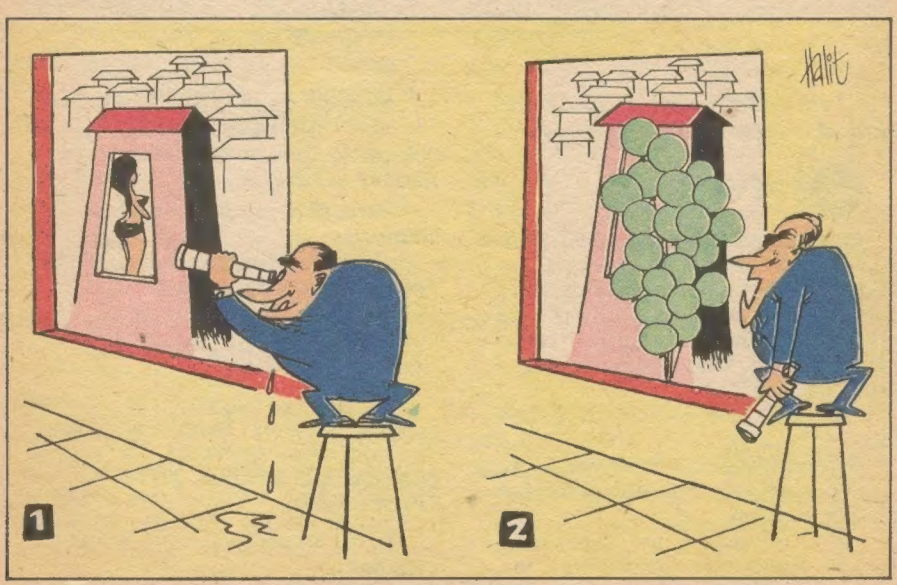

Yarışma Fıkraları

DUYURU

Fıkra yarışmasını ilân ettiğimiz ilk hafta içinde, okurlarımız - dan 549 mektup aldık. Mektupların kimisinden dört-beş fıkra çıktı - ğına göre, ilk- hafta içinde, aşağı yukarı iki bin fıkra gönderilmiş demektir. Yarışmaya gösterilen bu ilgi, sevindirici bir olaydır. Ancak bunun bir de hoş olmayan yanı var: Başka yerde yayınlanmış, başka dilden çevrilmiş, çok duyulmuş, çok bilinen ve güldürücü olmayan fıkraların gönderilmemesini, birkaç kez rica ederek ilân ettiğimiz halde, gönderilen fıkraların pek çoğu böyledir. Düşününüz ki, gönderilen iki bini aşkın fıkradan, yayınlanabilecek nitelikte ancak otuz tanesini seçebildik. Bunların içinde gerçekten güzelleri vardır...

Daha önce de ilân ettiğimiz gibi, yayınlanan her fıkraya bir numara verilecektir. Hangi numaralı fıkrayı beğendiklerini, okurlarımız bize, ilân ettiğimiz tarihten sonra bildirecekler ve birinciliği alacak fıkrayı seçen her okurumuza birer değerli kitap gönderilecektir. Fıkra yarışmasının birincisine 1000, ikincisine 750, üçüncüsüne 500 lira ödül verilecek, ayrıca her üçüne, bu sayımızın arka kapağını süsleyen, gümüşten, çok değerli bir Nasrettin Hoca plakası armağan edilecektir.

BEKLİYORUZ: FIKRALARINIZI GÖNDERİN

Aydın-Zafer İlkokulu öğretmeni Hüseyin Ekinci yazıyor:

1 MEVAŞÎ

Osmanlı İmparatorluğu döneminde, başkentten bir kaymakama, ilçedeki "Mevaşî" sayısının bildirilmesi emri gelir. Arapça, "Mevaşî" nin geviş getiren hayvan, demek olduğunu bilmeyen kaymakam, memurlarını çağırıp,

-Mevaşî ne demektir? diye sorar.

Bilgiçlik taslamak isteyen biri,

-Mevaşî, yaş ağaç demektir, der.

Bir başkası,

-Mevaşî, aşevlerinin çoğuludur: ilçedeki aşevlerini soruyorlar..der.

Sonunda en bilgilileri olan Kadı,

-Mevaşî, maaştan geliyor, en çok maaş alan, en çok okumuş memurlar soruluyor..der.

Buna aklı yatan kaymakam, kâtibine,

-Yaz, der, ilçemizde kadı ile ben den başka mevaşî yoktur...

2 BECERİKSİZ

Okullarda, "Öğrencileri tanıma dosyası" tutarız. Bu yıl. baska okuldan sınıfımıza gelen bir öğrencinin dosyasındaki sorular, şöyle cevaplandırılmıştı.

Soru: Öğrenci, ailenin kaçıncı çocuğudur.

Okur karikatürleri:

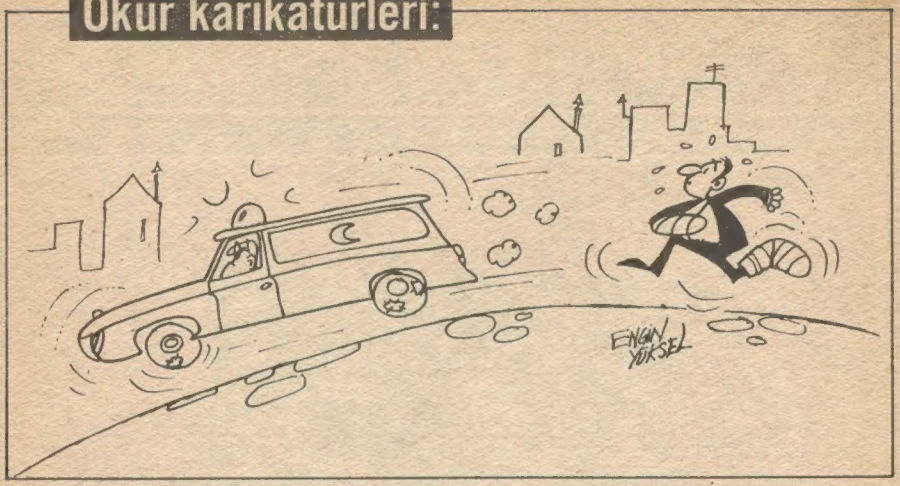

Cevap:Sekizinci çocuğudur.
Soru:Babasının işi nedir?
Cevap:İşi yoktur, beceremez!

3 HAKLI

Bizim buralarda, taşıma ve çift işinde kullanılmadığı için inek ve buzağıya "Yoz sığır" adı verilir. İş yaptığı için yem verilen, bakılan öküzlere de "Haklı" denilir.

Bir seçim dolayısıyla bir arkadaşımla bahse girmiştim. Bahsi kaybedince arkadaşıma tek kelimelik, şu telgrafı çektim:

"Haklısın!

Arkadaşım, kendisine öküz dediğimi sanarak, telgrafla cevap verdi:

"Haklı sensin! "

Buralı olmayan telgraf memuru, işgüzarlık edip, şifreyle haberleşiyorlar diye bizi ihbar etmiş. Arkadaşımı ve beni sorguya çeken zat,

-Ne demek istediğinizi açıklayın dedi.

Biz de açıklayınca,

-Anlaşıldı, dedi, bir kötü niyetiniz yokmuş, ikiniz de haklıymışsınız.

Arkadaşım hemen atıldı:

-Kararınızda isabet var efendim siz de haklısınız!

□

Kadıköy-Koşuyolu, Salihomurtak Cad. No:60 Sinâ Kısakürek yazıyor:

4 HIZLI HOROZ

Adamın öyle hızlı bir horozu vardı ki, çiftliğinin bütün tavuklarına tek başına yetiyordu. Komşu çiftliğin sahibi, cins horozu ölünce, ünü yaygın horozu birkaç zaman için istedi. Horozu tavukların arasına bırakınca, azılı horozun durmadan bu tavuktan o tavuğa atladığını büyük bir şaşkınlık içinde seyrediyordu ki, horoz birden düşüp öldü. Adam,, üzüntü içinde horoza bir mezar kazdı. Tam horozu yerden alacağı sırada horoz

-Hişşşt, hişşşt!.. dedi.

Adam,

-Sen hâlâ mı ölmedin? diye sorunca, hızlı horoz,

-Aman çaktırma, diye fısıldadı, ölmüş numarası yaparak şurdaki atmacayı da tavlayacağım...

GÜMÜŞ NASRETTİN HOCA PLÂKASI

Nasrettin Hoca fıkra yarışmasında
derece alacaklara sunulacak armağan